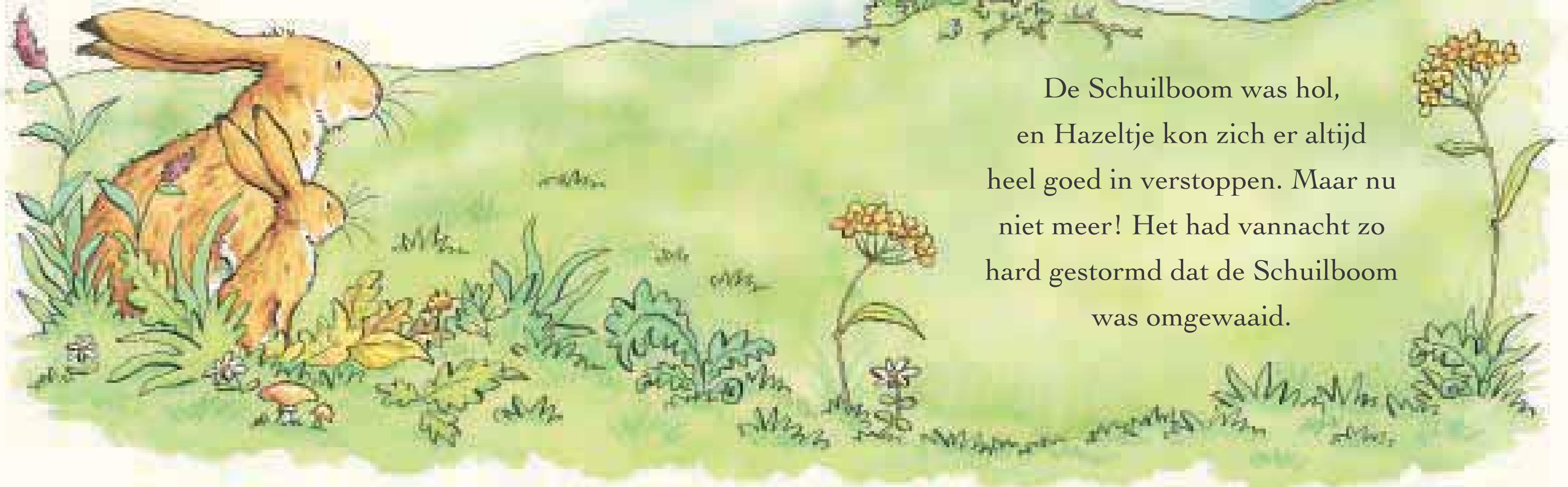

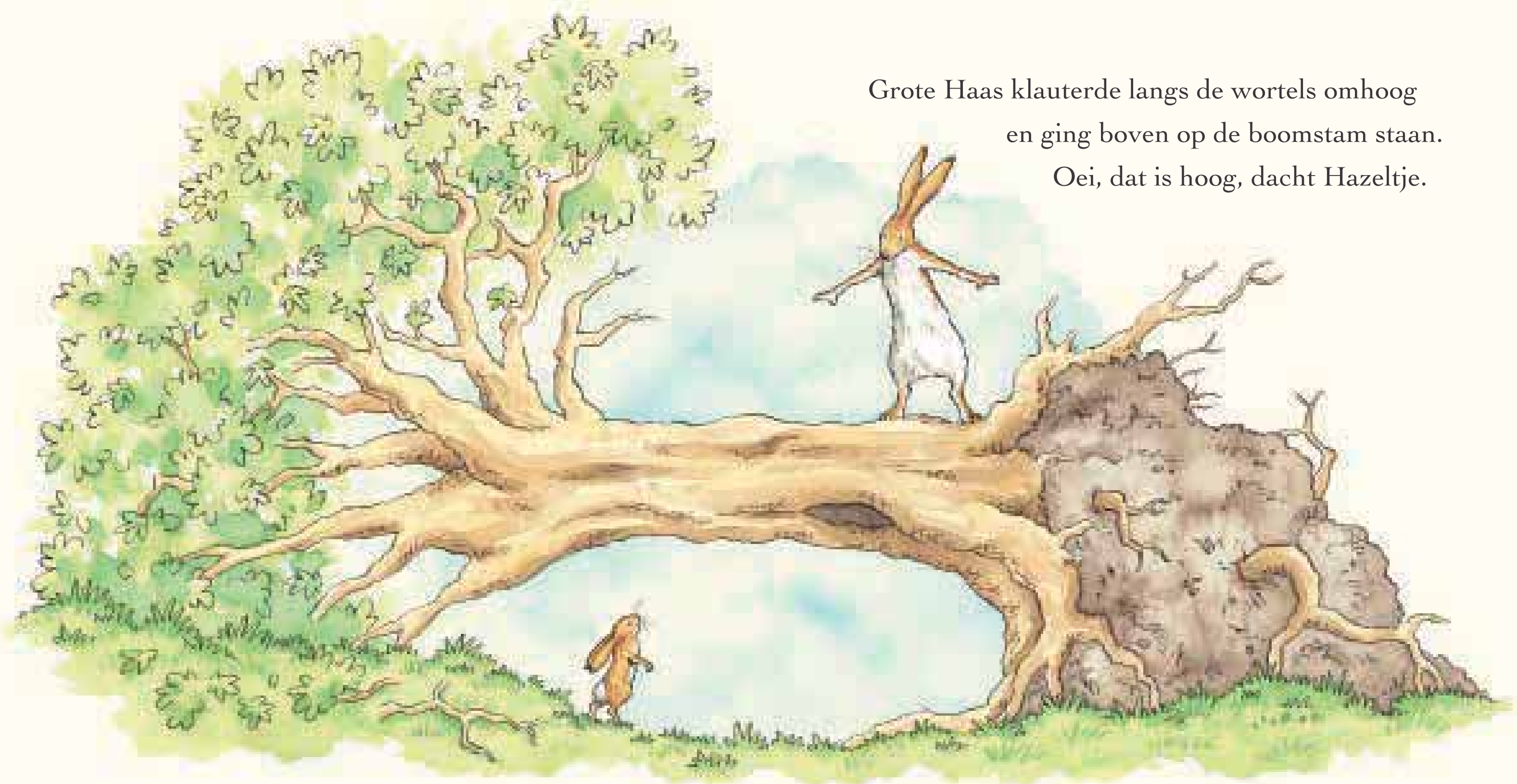
De Schuilboom

Toen Hazeltje op een dag wakker werd, geloofde hij zijn ogen niet. Zijn lievelingsboom, de Schuilboom, lag zomaar op de grond.

De Schuilboom was hol,
en Hazeltje kon zich er altijd
heel goed in verstoppen. Maar nu
niet meer! Het had vannacht zo
hard gestormd dat de Schuilboom
was omgewaaid.

Grote Haas klauterde langs de wortels omhoog
en ging boven op de boomstam staan.
Oei, dat is hoog, dacht Hazeltje.

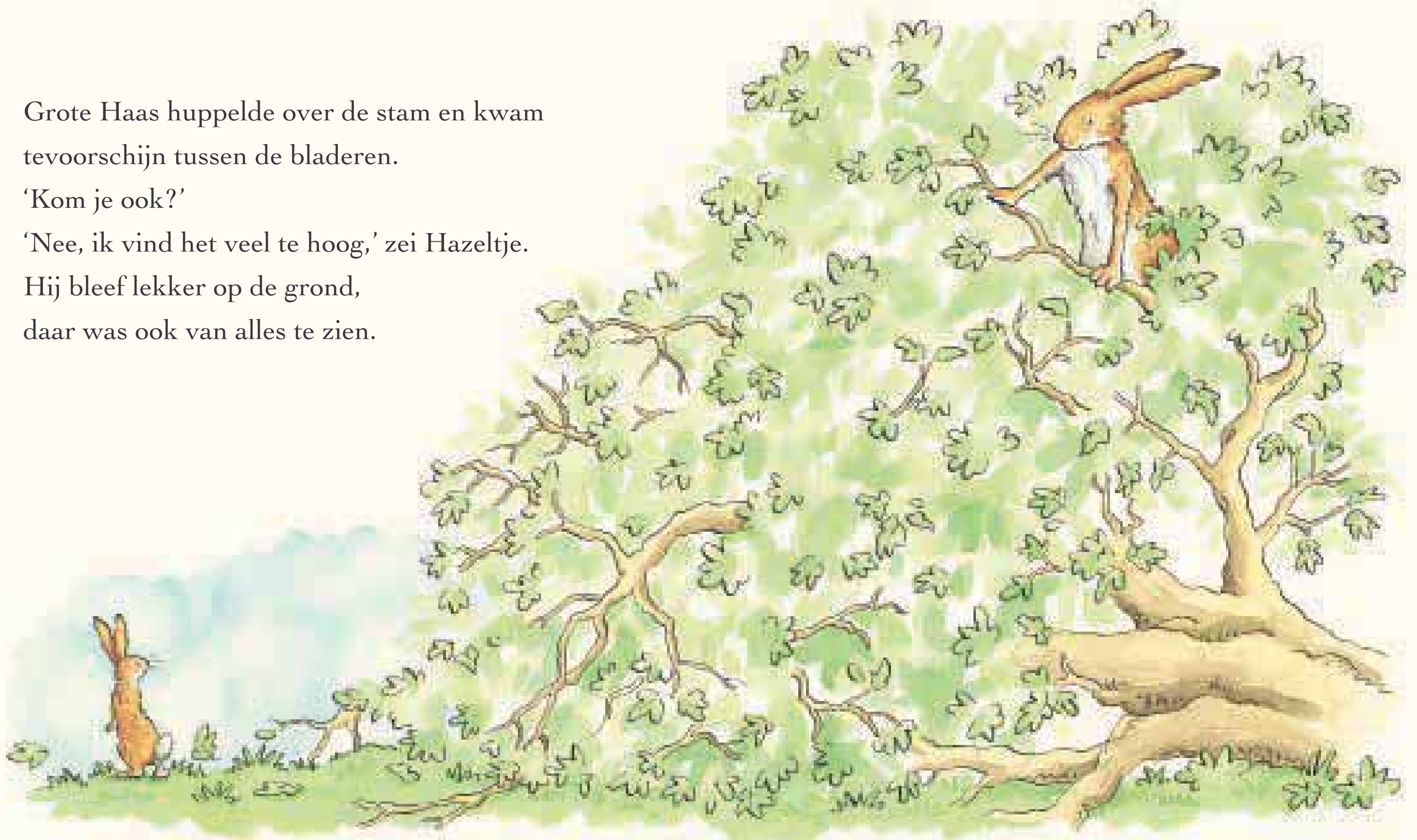

Grote Haas huppelde over de stam en kwam
tevoorschijn tussen de bladeren.

‘Kom je ook?’

‘Nee, ik vind het veel te hoog,’ zei Hazeltje.

Hij bleef lekker op de grond,
daar was ook van alles te zien.

Die middag speelde Hazeltje verstoppertje met Grote Haas. Toen het zijn beurt was om zich te verstoppen, kwam hij langs de omgewaaide Schuilboom.

Dat was een superverstopp plek!

Hij klauterde omhoog langs de wortels.

Misschien kan ik over de stam rennen, dacht hij, en me tussen de bladeren verstoppen.

Grote Haas was al aan het aftellen!

Straks zou hij roepen:

‘Wie niet weg is, is gezien, ik kom!’

